

tibus imputant, vel etiam horum nonnulli Aristotelica tanquam Rhadamanthis decreta urgent. Ego certe aliter edocitus sum à meis Præceptoribus, quorum exemplum licet imitari perfectè nequeam, non potui tamen non probare. Quid enim prodest Leoni robur, in ligneo ergastulo circumducto? Et quid Philosopho recta ratio, si nunquam autoritatis ferulæ dextram ne insontem quidem subducat? Sed satis, inquam, de hoc.

§. 2. Ad rem ipsam quod attinet; nisi Watsonius agnosceret imparem se esse argumentis meis, integra, & non perversa verba mea adduxisset. Mea verba habentur pag. 231. 232. *Physice* meæ *Aristotelicæ*; illius, loco supra citato. Quæ conferantur, si placet, nam huc scriptis chartam implere non est operæ premium. Ostendam autem me hâc in parte magis esse Aristotelicum, quam omnes qui diversum sentiunt, quippe qui ex Aristotele didicerim *in inquisitione causarum proximam causam esse inquirendam*. 2. *Phys. text.* 22. adeoq; doctrinam eorum, qui causas vel falsas vel remotas aut communes tantum allegant, falsam vel saltem insufficientem esse. Hoc quam diligenter, vel ego vel alii obseruent, videbimus. Ego dico τὸ αὐτον πρῶτον, seu proximum diversitatis sexus non esse efficiens, seu ut Aristoteles loquitur, primò movens, sive illud statuas parentes sive calorem; quia enim concurrit ad utrumque, E. saltem non est causa adæquata, de qua queritur. Eadem ratio est de forma specifica, quæ itidem eadem est in utroque sexu, qui tamen specie diversus, & organa utriusque specie diversa. Nec à fine, qui quoad rem in Physicis idem est cum forma. Relinquitur ergo quod à materia. Sed hoc fieri non potest, si in fœtu utriusque sexus, materia est vel sanguis maternus [cujus tamen nulla indicia] vel, ut nonnulli volunt, semen paternum, ita tamen ut virile à dextro, fœmineum à sinistro teste procedat. Nam hinc oriretur major adhuc difficultas; quænam scilicet sit vis vel causa illa quæ in organis viri, non tantum virilis, sed fœminini etiam sexus semen progeneret? Necesse est ergo, ut aliquid ad constitutionem masculi veniat quod à masculo, & ad fœminæ, quod à fœmina peculiariter habeat originem [aliás æquivoca esset generatio.] Hic nihil aliud occurrit quàm semen vel masculinum vel fœmininum. Nec satis faciunt quæstioni, qui ad utriusvis sexus conceptum utriusque parentis semen dicunt concurrere; ita tamen, ut prævaleat masculinum in fœtu masculino, fœmininum in fœminino. Nam magis & mi-